

RGD-61-28/11/12 AW

Gdańsk, 11.05.2012

Decyzja RGD-5/2012

I.

Na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), art. 33 ust. 6 tej ustawy

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po uprawdopodobnieniu, w toku postępowania wszczętego z urzędu, stosowania przez przedsiębiorcę Dariusza Kosakowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ekofenpol Okna Drzwi Rolety Parapety Dariusz Kosakowski w Koszalinie, praktyk polegających na:

I.1.

stosowaniu we wzorcu umownym pn. „Umowa - Zamówienie” postanowień o treści:

- *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych - zapis zawarty w pkt 2,*
- *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania) - zapis zawarty w pkt 7,*

które są tożsame z postanowieniami umownymi wpisanymi do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.), co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów;

I.2.

niedopełnieniu obowiązku udzielania konsumentom, zawierającym umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, we wzorcu umownym pn. „Umowa - Zamówienie”, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w przedmiocie możliwości odstąpienia przez konsumenta od umowy, bez podania przyczyny, w terminie dziesięciu dni od daty jej zawarcia, w tym także poprzez nie opracowanie wzoru oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby), a tym samym nie wręczanie go konsumentom wraz umową w wypadku zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa, co może stanowić naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.), a przez to wyczerpywać znamiona praktyki zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

oraz

po zobowiązaniu się przedsiębiorcy Dariusza Kosakowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ekofenpol Okna Drzwi Rolety Parapety Dariusz Kosakowski w Koszalinie, do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, o którym mowa w pkt I.1 i I.2, poprzez opracowanie wzoru odstąpienia od umowy na wypadek zawierania umów poza siedzibą przedsiębiorstwa oraz wprowadzenie do obrotu nowego wzorca umowy:

a) który nie będzie zawierał niedozwolonych postanowień umownych, w tym klauzul o treści:

- *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych,*

- *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania),*
- b) którego postanowienia, nie będą wprowadzały w błąd konsumentów w zakresie przysługujących im - z mocy przepisów ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny - uprawnień dotyczących możliwości odstąpienia od umowy,

nakłada się na przedsiębiorcę obowiązek wykonania zobowiązań, o których mowa w punktach a) i b) niniejszej sentencji decyzji w terminie jednego tygodnia od daty jej uprawomocnienia.

II.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy działając

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

nakłada się na przedsiębiorcę Dariusza Kosakowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ekofenpol Okna Drzwi Rolety Parapety Dariusz Kosakowski w Koszalinie, **obowiązek przekazania, w terminie dwóch miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji, informacji potwierdzających wykonanie zobowiązań**, o których mowa w punkcie I sentencji decyzji, poprzez przekazanie:

- a) nowego wzorca umownego, którego integralną częścią będzie wzór odstąpienia od umowy, wraz z określeniem dokładnej daty ich obowiązywania w obrocie konsumenckim,
- b) dowodów z dokumentu, tj. potwierdzonych za zgodność kopii trzech pierwszych umów zawartych z konsumentami na podstawie nowego wzorca.

Uzasadnienie

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura UOKiK w Gdańsku (dalej: Prezes Urzędu) przeprowadził pod sygnaturą RGD.405-36/11/AW postępowanie wyjaśniające, w sprawie ustalenia, czy działania przedsiębiorcy Dariusza Kosakowskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Ekofenpol Okna Drzwi Rolety Parapety Dariusz Kosakowski w Koszalinie (dalej: Przedsiębiorca) w zakresie stosowanych, we wzorcach umów zawieranych z konsumentami, postanowień określających prawa i obowiązki stron, nie naruszają przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), a w szczególności art. 24 tej ustawy.

W odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu przy piśmie z dnia 8 sierpnia 2011 r. uzyskał od Przedsiębiorcy wzorzec umowy: „Umowa - Zamówienie”, na postawie którego zawiera on umowy z konsumentami zarówno w siedzibie przedsiębiorstwa, jak i poza jego lokalem.

Wobec tego, iż wyniki analizy klauzul zawartych w ww. wzorcu, wskazywały, że Przedsiębiorca :

1) umieścił w nim postanowienia:

- w pkt 2, o treści: *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych,*
- w pkt 7, o treści: *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania),*

tożsame z postanowieniami wzorców umownych wpisanych do prowadzonego przez Prezesa Urzędu rejestru postanowień wzorców uznanych za niedozwolone (dalej: Rejestr), o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks

postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 ze zm.), znajdujące się w Rejestrze pod pozycjami:

- nr 40, o treści: *Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi,*
  - nr 139, o treści: *Kupujący nie jest uprawniony do otrzymania odszkodowania w żadnej formie z powodu opóźnienia dostawy. Jednocześnie opóźnienie dostawy nie uprawnia kupującego do całkowitego bądź częściowego odstąpienia od zamówienia lub jego anulowania,*
- 2) zaniechał obowiązku udzielania konsumentom, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w przedmiocie możliwości odstąpienia od umowy zawartej poza siedzibą przedsiębiorcy, bez podawania przyczyny, w terminie dziesięciu dni od jej zawarcia, co jest niezgodne art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.)
  - 3) nie opracował wzoru odstąpienia od umowy z oznaczeniem imienia i nazwiska (nazwy przedsiębiorcy) oraz adresem zamieszkania (siedziby) i nie wręczał go konsumentom wraz z umową na wypadek zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa, co stanowi naruszenie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny,

Prezes Urzędu wszczął, postanowieniem nr 247 z dnia 7 września 2011 r., postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez Przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W toku postępowania postanowieniem nr 361 z dnia 22 grudnia 2011 r. zaliczono w poczet dowodów część materiałów stanowiących akta sprawy prowadzonej pod sygnaturą RGD.405-36/11 AW, tj.: pismo z dnia 8 sierpnia 2011r. z załącznikami - zaświadczeniem o zmianie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej z 16 lutego 2010r. oraz wzorcem umownym stosowanym w ww. okresie (karty akt nr 10-12).

Przedsiębiorca po otrzymaniu zawiadomienia o wszczęciu postępowania złożył wyjaśnienia a następnie w piśmie z dnia 24 lutego 2012 r. przedstawił projekt wzoru odstąpienia od umowy oraz nowego wzorca umownego i wystąpił o wydanie decyzji w trybie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązując się do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, poprzez:

- a) pozbawienie wzorca sprzecznych z prawem postanowień, w tym klauzul o treści:
  - *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych,*
  - *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania)*
- b) zawarcie w nim postanowień, które nie będą wprowadzały w błąd konsumentów w zakresie przysługujących im - z mocy przepisów ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) - uprawnień dotyczących możliwości odstąpienia od umowy, w przypadku zawierania umowy poza lokalem przedsiębiorstwa,
- c) wypełnianie, zgodnie z art. 3 ust 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, obowiązku wręczania konsumentom wraz umową wzoru odstąpienia od umowy, w wypadku zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa, który stanowić będzie integralną część wzorca.

W toku postępowania Prezes Urzędu ustalił następujący stan faktyczny:

- 1) Przedsiębiorca Dariusz Kosakowski zamieszkały w (...), rozpoczął działalność gospodarczą w dniu 3 grudnia 2007r. pod nazwą Ekofenpol Okna Drzwi Rolety Parapety Dariusz Kosakowski w Koszalinie (NIP: 669-200-17-10), na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Wójta Gminy Manowo pod numerem ewidencyjnym 1693. Przedmiot możliwej działalności Przedsiębiorcy w ww. wpisie został określony jako:
  - 43.32.Z Zakładanie stolarki budowlanej;
  - 43.21.Z Wykonywanie instalacji elektrycznych;
  - 47.53.Z Sprzedaż detaliczna dywanów, chodników i innych pokryć podłogowych oraz pokryć ściennych, prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach;
  - 47.99.Z Pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami.
- 2) W przedmiotowej sprawie Przedsiębiorca uczestniczy w obrocie poprzez prowadzenie działalności gospodarczej, polegającej na oferowaniu i świadczeniu konsumentom m.in. usług zamówienia u producenta i montażu w miejscu uzgodnionym z konsumentem artykułów stolarki okiennej, drzwiowej z PCV lub aluminium, rolet, żaluzji, schodów, parapetów i innych artykułów wykonanych zgodnie z pobranymi wymiarami. Wykonawstwo usług na rzecz konsumentów indywidualnych poprzedzone jest zawarciem pisemnej umowy.
- 3) W kontaktach z klientami Przedsiębiorca posługuje się projektami umów, które są podpisywane przez konsumentów decydujących się na korzystanie z usług (oferty) tego przedsiębiorcy. Projekty umów przedstawiane konsumentom, przygotowane z góry przed podpisaniem umowy, zawierają gotowe jednolite postanowienia, które stanowią nieodłączną część konkretnych umów podpisywanych z klientami, stanowiąc tym samym wzorzec umowy w rozumieniu art. 384 § 1 k.c.
- 4) Standardowy wzorzec umowy stosowany przez Przedsiębiorcę określa postanowienia dotyczące przedmiotu i warunków wykonywanej usługi oraz m.in.: wymiarów zamawianych artykułów, dane osoby zamawiającej, miejsce sprzedaży-montażu, koszt wykonania usługi, wysokość przedpłaty gwarancyjnej.
- 5) Według oświadczenia Przedsiębiorcy z dnia 24 lutego 2012 r. posługuje się on wzorcem umownym pn. „Umowa - Zamówienie”, także przy zawieraniu umów konsumenckich poza siedzibą przedsiębiorstwa, „np. podczas dokonywania pomiarów w miejscu realizacji zlecenia wskazanego przez konsumenta - w takich przypadkach we wzorcu umownym wykreślony był pkt 6 o treści: *W/w umowa została podpisana w siedzibie firmy PUH E-FEN-POL*” .
- 6) Analiza wzorca wykazała, iż Przedsiębiorca:
  - a) stosuje postanowienia tożsame z postanowieniami wzorców umownych wpisanych do Rejestru:
    - pkt 2 wzorca, o treści: *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych* - odpowiada klauzuli nr 40 z Rejestru, o treści: *Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi,*
    - pkt 7 wzorca, o treści: *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania)* - odpowiada klauzuli nr 139 z Rejestru, o treści: *Kupujący nie jest uprawniony do otrzymania odszkodowania w żadnej formie z powodu opóźnienia dostawy. Jednocześnie opóźnienie dostawy nie uprawnia kupującego do całkowitego bądź częściowego odstąpienia od zamówienia lub jego anulowania,*
  - b) zaniechał obowiązku udzielania konsumentom, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w przedmiocie możliwości odstąpienia przez konsumenta od umowy, bez podania przyczyny, w terminie dziesięciu dni od daty jej zawarcia,

- c) nie opracował wzoru odstąpienia od umowy z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby) i wręczenia go konsumentom wraz z umową na wypadek zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa.
- 7) W piśmie z dnia 24 lutego 2012 r. Dariusz Kosakowski uzupełnił wniosek o wydanie decyzji w trybie art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobowiązując się do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów poprzez opracowanie nowego wzorca umowy w taki sposób, że nie będzie on naruszał art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - na dowód podejmowanych działań przedstawił projekt wzorca umowy wraz z wzorem oświadczenia do umowy, który w § 10 zawiera postanowienie o następującej treści: „W przypadku zawarcia umowy poza lokalem Wykonawcy, Za mawiający (konsument) może od niej odstąpić zgodnie z art. 3 Ustawy dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny w terminie 10 dni od daty jej zawarcia składając oświadczenie o odstąpieniu od umowy zawartej poza lokalem stanowiącej załącznik nr 1 do umowy”.
- 8) Przedsiębiorca został poinformowany o zakończeniu postępowania i o możliwości wglądu w akta postępowania.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z ustawą o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny przepisów o umowach zawieranych z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa nie stosuje się do umów o prace budowlane (art. 5 pkt 4) i umów dotyczących nieruchomości, z wyłączeniem usług remontowych (art. 5 pkt 5). Wyłączenia przewidziane w art. 5 pkt 4 i pkt 5 należy motywować albo niemasowym charakterem wskazanych tu umów (w takich umowach zagrożenie konsumenta jest mniejsze), wątpliwościami, co do działania tu konsumenta w typowej dlań roli (...).

Nie należy kwalifikować jako objętych pojęciem robót budowlanych remontów nieruchomości ani zakupu towarów do budowy lub remontu (windy, okna, materiały budowlane).¹

- [1] Możliwość rozstrzygnięcia sprawy w oparciu o przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzależniona jest od uprzedniego stwierdzenia, czy zagrożony został w niej interes publicznoprawny, bowiem, jeśli przesłanka ta nie występuje, Prezes Urzędu nie posiada upoważnienia do realizacji zasadniczego celu powołanej ustawy, którym, zgodnie z zapisem jej art. 1 ust. 1, jest określanie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, albowiem dotyczy ochrony interesu szerszej grupy konsumentów, którzy są lub mogą być klientami Przedsiębiorcy. Tymczasem, zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami.

Dariusz Kosakowski prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej (obecnie centralna ewidencja i informacja o działalności gospodarczej CEIDG), zatem posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, odpowiednio do którego pod pojęciem tym rozumie się m.in. przedsiębiorcę w znaczeniu przepisów ustawy o swobodzie

---

¹ E. Łętowska, Ochrona niektórych praw konsumentów. Komentarz, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2001, s. 47

działalności gospodarczej, w której, stosownie do art. 4, przyjęto, iż przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Stąd też jej działania podlegają rygorom określonym w tej ustawie, między innymi ocenie pod kątem naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W postępowaniu, które kończy niniejsza decyzja, przedsiębiorcy postawiono zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odpowiednio do art. 24 ust. 1, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, przez które rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy: odpowiednio do ust. 2 pkt 1 tego artykułu, w szczególności stosowanie postanowień wzorców, które zostały wpisane do Rejestru, natomiast do ust. 2 pkt 2 - naruszenie obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji.

- [2] Aby działania przedsiębiorcy mogły zostać uznane za sprzeczne z powołanymi wyżej przepisami, niezbędne jest wykazanie, iż spełniają one łącznie następujące przesłanki:
- ujawniają się w obrocie konsumenckim, a więc dotyczą relacji przedsiębiorca-konsument,
  - stanowią działanie bezprawne,
  - naruszają zbiorowe interesy konsumentów.

- [3] Zgodnie z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów i art. 221 Kodeksu cywilnego za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą czynności prawnej nie związanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.

Niekwestionowana przez stronę postępowania okoliczność zawierania z osobami fizycznymi indywidualnych umów określających zasady i warunki świadczenia usług, uwzględniających zamówienie u producenta i montaż w miejscu uzgodnionym z konsumentem artykułów stolarki okiennej, drzwiowej z PCV lub aluminium, rolet, żaluzji, schodów, parapetów i innych artykułów wykonanych zgodnie z pobranymi wymiarami, na potrzeby zaspokojenia ich potrzeb pod wskazanym w zleceniu adresem, nie budzi wątpliwości i w ocenie Prezesa Urzędu, jednoznacznie potwierdza fakt spełnienia pierwszej z ww. przesłanek.

- [4] Jak podnosi się w piśmiennictwie, za bezprawne należy uznać wszelkie zachowania przedsiębiorcy sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego lub dobrymi obyczajami, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawcy; dla stwierdzenia bezprawności działania wystarczy już tylko to, że pozostaje ono w sprzeczności z przepisami prawa².

Rozpatrując przesłankę bezprawności, rozumianej jako działanie sprzeczne z przepisami prawa, wskazać należy, iż skarżonemu Przedsiębiorcy postawiony został zarzut naruszenia art. 24 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, stanowiącego, iż „Zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.”, przy czym, stosownie do treści ust. 2 tego przepisu, „Przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności: 1) stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego [...]; 2) naruszenie obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji”.

² Szwaia J. (red.), Komentarz do ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, Warszawa 2000, s. 117-118.

- [5] Przedsiębiorca oferując swoje usługi konsumentom posługiwał się jednostronnie opracowanym wzorcem umownym. W ocenie Prezesa Urzędu należy stwierdzić, że oferowany konsumentom wzorzec umowy pn.: „Umowa - Zamówienie”, jako jednostronnie przygotowane z góry, przed zawarciem umowy, zbiór gotowych klauzul umownych w postaci warunków umów, a następnie - na ich podstawie - zawieranych z konsumentami, wyczerpują definicję pojęcia wzorca umownego, o którym mowa w art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego.
- [6] Przepis art. 2 ust 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny stanowi, iż *konsument, który zawarł umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, może od niej odstąpić bez podania przyczyn, składając stosowne oświadczenie na piśmie w terminie dziesięciu dni od zawarcia umowy. Do zachowania tego terminu wystarczy wysłanie oświadczenia przed jego upływem, natomiast zgodnie z art. 3 ust 1 ww. ustawy kto zawiera z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, powinien przed jej zawarciem poinformować konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie, o którym mowa w art. 2 ust. 1, i wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby); obowiązany jest także wręczyć konsumentowi pisemne potwierdzenie zawarcia umowy, stwierdzające jej datę i rodzaj oraz przedmiot świadczenia i cenę”.*

W przedmiotowej sprawie:

1. umieszczenie we wzorcu umownym „Umowa - Zamówienie” postanowień, o treści:
  - *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych - zapis zawarty w pkt 2;*
  - *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania) - zapis zawarty w pkt 7,*

wskazywało na godzące w interesy konsumentów bezprawne działanie Przedsiębiorcy polegające na stosowaniu postanowień tożsamych z postanowieniami umownymi wpisanymi do Rejestru, co mogło stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

2. niedopełnienie obowiązku udzielania konsumentom, we wzorcu umownym, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w przedmiocie możliwości odstąpienia przez konsumenta od umowy, bez podania przyczyny, w terminie dziesięciu dni od daty jej zawarcia, a także zaniechanie obowiązku polegającego na opracowaniu wzoru odstąpienia od umowy z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby) i wręczeniu go konsumentom wraz z umową na wypadek zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa

wskazywało na brak zgodności działań Przedsiębiorcy z przepisami art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, a tym samym na godzące w interesy konsumentów bezprawne działanie Przedsiębiorcy zawierającego umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, co mogło stanowić naruszenie, a przez to wyczerpywać znamiona praktyki zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Ad 1

Zakaz stosowania postanowień wpisanych do Rejestru dotyczy, nie tylko tego przedsiębiorcy, przeciwko któremu zapadł wyrok w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone, lecz - zgodnie z art. 479⁴³ Kodeksu postępowania cywilnego - również osób trzecich, tj. innych przedsiębiorców; konsekwencją umieszczenia postanowienia umownego w powołanym Rejestrze jest zatem to, iż od tej chwili posłużenie się nim (lub tożsamym z nim) przez inny podmiot wywoła skutek równoznaczny wprowadzeniu do umowy elementu bezwzględnie przez prawo zakazanego.

Takie podejście Prezesa Urzędu pozostaje w zgodzie z orzecznictwem Sądu Najwyższego, który w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. (sygn. akt III SZP 3/06) wskazał, iż „[...] stosowanie postanowień wzorców umów o treści tożsamej z treścią postanowień uznanych za niedozwolone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c., może być uznane w stosunku do innego przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów [...]”, a w uzasadnieniu do niej, iż „[...] praktyka naruszająca zbiorowe interesy konsumentów art. 23a u.o.k.ik. obejmuje również przypadki wprowadzania jedynie zmian kosmetycznych polegających na przestawieniu wyrazów lub zastąpieniu jednych wyrazów innymi, jeżeli tylko wykładnia postanowienia pozwoli stwierdzić, że jego treść mieści się w hipotezie zakazanej klauzuli. Stosowanie klauzuli o zbliżonej treści do klauzuli wpisanej do rejestru godzi przecież tak samo w interesy konsumentów, jak stosowanie klauzuli identycznej, co wpisana do rejestru [...]. Przyjęta powyżej rozszerzająca wykładnia art. 23a u.o.k.ik. znajduje również uzasadnienie w dyrektywach 93/13 oraz 98/27 a także orzecznictwie ETS dotyczącym zasady efektywności [...]”.

Wobec tego, że z powołanego wyroku Sądu Najwyższego wynika wprost, iż nie jest konieczna dokładna, literalna identyczność klauzuli wpisanej do Rejestru i klauzuli z nią porównywanej, stąd za niedozwolone mogą zostać uznane również postanowienia umów mieszczące się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru, której treść będzie ustalona w oparciu o dokonaną jej wykładnię.

Po pierwsze, w prowadzonym postępowaniu Prezes Urzędu zakwestionował postanowienie przewidujące, że *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych* (pkt 2 wzorca: „Umowa - Zamówienie”).

W ocenie Prezesa Urzędu, postanowienie to mieści się w hipotezie klauzuli niedozwolonej wpisanej w **pozycji 40 Rejestru**, na podstawie ww. wyroku SOKiK z dnia 31 stycznia 2003 r. sygn. akt XVII Amc 31/02, o treści: *Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi*.

Zakwestionowane postanowienie, podobnie jak przywołana klauzula niedozwolona, przewiduje możliwość jednostronnej zmiany umowy przez Przedsiębiorcę w zakresie terminu wykonania usługi, bez wskazania konkretnych i istotnych okoliczności, wystąpienie których może uzasadniać taką zmianę, przez co spełnione zostały przesłanki klauzuli niedozwolonej z art. 385³ pkt 10 Kodeksu cywilnego. Przepis ten za niedozwolone uznaje postanowienia, które uprawniają kontrahenta konsumenta do jednostronnej zmiany umowy bez ważnej przyczyny wskazanej w tej umowie. Zdaniem Prezesa Urzędu, tożsamości porównywanych postanowień nie wyłącza w tym wypadku fakt, że kwestionowane postanowienie ogranicza możliwość opóźnienia wykonania przez Przedsiębiorcę zobowiązania do określonego terminu, tj. do 20 dni. W ramach tego okresu Przedsiębiorca może bowiem jednostronnie decydować o tym, kiedy faktycznie wykona swoje zobowiązanie, bez jednoczesnego podania ważnych przyczyn, które uzasadniałyby zmianę terminu ustalonego w umowie. Zdaniem Prezesa Urzędu, pozwala to na uznanie, że istota i skutki obydwu postanowień są takie same.

Po drugie, zakwestionowane postanowienie o treści: *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania)* (pkt 7 wzorca: „Umowa - Zamówienie”), uznać za tożsame co do celu i skutków z klauzulą wpisaną w **pozycji 139 Rejestru** na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 21 lipca 2004 r. (sygn. akt XVII Amc 45/03). o brzmieniu: *Kupujący nie jest uprawniony do otrzymania odszkodowania w żadnej formie z powodu opóźnienia dostawy. Jednocześnie opóźnienie dostawy nie uprawnia kupującego do całkowitego bądź częściowego odstąpienia od zamówienia lub jego anulowania*.

Sąd orzekając wskazał, że korzystanie z takiego zapisu w obrocie konsumenckim jest naznaczone cechą bezprawności. Zakwestionowane postanowienie, podobnie jak przywołana klauzula narusza zasadę równości stron umowy, bowiem pozbawia wyłącznie

konsumenta uprawnienia do rozwiązania umowy poprzez wykluczenie możliwości odstąpienia od umowy z powodu opóźnienia dostawy, przy jednoczesnym wyłączeniu uprawnień do otrzymania odszkodowania z tytułu nieterminowej realizacji umowy. Zdaniem Sądu wyłączenie uprawnień konsumenta kształtuje jego prawa w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami i rażąco narusza jego interesy.

Reasumując uznać należy, iż omawiana praktyka polegająca na stosowaniu we wzorcu umownym „Umowa - Zamówienie” klauzul abuzywnych wpisanych do rejestru pod nr 40 i nr 139 godzi w zbiorowe interesy konsumentów; kwestionowane postanowienia, zawarte w ww. wzorcu mieszczą się w hipotezach wymienionych klauzul wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, a ich stosowanie przez Przedsiębiorcę wyczerpuje znamiona bezprawności.

Ad 2

Praktyka określona w pkt 1.2 sentencji decyzji dotyczy nie spełnienia wymogów określonych w art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, które to przepisy stanowią, iż przedsiębiorca zawierający z konsumentem umowę poza lokalem przedsiębiorstwa ma obowiązek poinformowania konsumenta na piśmie o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10-dniowym bez podania przyczyn, a także wręczyć wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Jak wynika z ustaleń Prezesa Urzędu Przedsiębiorca we wzorcu umowy nie dopełnił obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w przedmiocie możliwości odstąpienia przez konsumenta od umowy, bez podania przyczyny, w terminie dziesięciu dni od daty jej zawarcia, a także uchybił obowiązkowi opracowania i wręczenia konsumentom wraz z umową na wypadek zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa wzoru odstąpienia od umowy, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby).

Nałożony na profesjonalistę obowiązek informacyjny ma na celu ochronę konsumenta na etapie przedkontraktowym, w fazie poprzedzającej zawarcie umowy. Nie jest tym samym dopuszczalne jego przesunięcie w czasie na inne stadia kontaktów umownych pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem.

Obowiązek ten konkretyzuje się poprzez udzielenie konsumentowi informacji o istnieniu i długości trwania prawa odstąpienia od umowy oraz wręczenie gotowego wzoru odstąpienia od umowy, z oznaczeniem umożliwiającym identyfikację przedsiębiorcy wraz z jego adresem, a nie tylko wskazaniem siedziby w rozumieniu prawa cywilnego.³

W ocenie Prezesa Urzędu, nie może budzić wątpliwości, że wskutek zaniechania Przedsiębiorcy konsument może zostać pozbawiony możliwości skorzystania z jednego z najważniejszych uprawnień przyznanych, w przypadku zawierania umów poza lokalem przedsiębiorstwa, przez ustawę o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Zaniechanie Przedsiębiorcy może uniemożliwić konsumentowi skorzystanie z tego uprawnienia nie tylko w terminie 10 dni od jej zawarcia, ale również - w terminie określonym w art. 4 ww. ustawy. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli konsument nie został poinformowany na piśmie o prawie odstąpienia od umowy może odstąpić od umowy w terminie 10 dni od uzyskania informacji o prawie odstąpienia, jednak nie może tego uczynić po upływie 3 miesięcy od wykonania umowy. Nie można więc wykluczyć, że wskutek braku pisemnej informacji i nieotrzymania wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy, konsument nie uzyska tej informacji również z innego źródła, przez co nie będzie w stanie złożyć odpowiedniego oświadczenia w terminie 3 miesięcy od wykonania umowy. Naruszenie

³ (por. E. Łętowska, Ochrona niektórych praw konsumentów. Komentarz, Wyd. C.H. Beck, Warszawa 2001, s. 40-41)

przez Przedsiębiorcę obowiązku wyrażonego w art. 3 ust. 1 omawianej ustawy może zatem prowadzić do sytuacji, w której konsument, nie znając swoich praw, nie będzie miał możliwości podjęcia decyzji o odstąpieniu od zawartej umowy, nawet w terminie wskazanym w art. 4 tejsze ustawy.

Zdaniem Prezesa Urzędu, oferta Przedsiębiorcy nie jest skierowana do określonej, dającej się wyodrębnić na podstawie wspólnej cechy grupy konsumentów, ale nieograniczonego kręgu odbiorców (ogółu konsumentów). Konsument, który nie posiada wiedzy specjalistycznej w danej dziedzinie, nie potrafi też ocenić sytuacji tak jak profesjonalista, może nie znać przepisów, które nakładają określone obowiązki informacyjne na przedsiębiorców zawierających umowy z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa. W konsekwencji, konsument może nie wiedzieć, jakie prawo przysługuje mu w związku z zawarciem umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, w jaki sposób i kiedy może z niego skorzystać.

Jak wynika z ustaleń, Przedsiębiorca proponując konsumentom nabycie określonych artykułów i usług posługuje się wzorcem umownym, który wykazuje braki co do istotnych informacji precyzujących datę i miejsce zawarcia umowy, termin realizacji umowy. Nie może budzić wątpliwości, że informacje o dacie i miejscu zawarcia umowy mają o tyle istotny charakter, że łączą się z obowiązkiem udzielenia pełnych, rzetelnych i prawdziwych informacji o przysługującym prawie odstąpienia od umowy.

Zdaniem Prezesa Urzędu, zawieranie umów w branży usług remontowo-budowlanych, w której działa Przedsiębiorca związane jest niejednokrotnie z nieoczekiwaną wizytą jego przedstawicieli w miejscu zamieszkania konsumentów. Takie działanie może prowadzić do zakłócenia zachowania konsumenta na rynku poprzez brak rzetelnego informowania go o istotnych cechach zawieranej umowy. Przedsiębiorca zawierając umowy na podstawie stosowanego wzorca umownego może powodować dezorientację konsumenta, jego nieumiejętność rzetelnej oceny warunków umowy i jej przedmiotu, łatwość manipulacji konsumentem nie nastawionym na kontakt handlowy, ograniczenie ukształtowania jego woli i jej wyrażenia, co jest zagrożeniem dla jego świadomego uczestnictwa w rynku, a także zagrożeniem jego prywatności.⁴ Dążąc do zagwarantowania konsumentom ochrony przed negatywnymi skutkami umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa ustawodawca ustanowił określone instrumenty prawne: przyznając konsumentowi prawo odstąpienia od umowy bez podania przyczyn, w terminie 10 dni od jej zawarcia, obciążył jednocześnie przedsiębiorcę obowiązkiem poinformowania o tym uprawnieniu przed zawarciem umowy na piśmie i wręczenia odpowiedniego wzoru oświadczenia o odstąpieniu od umowy. Ustawowy termin 10 dni do odstąpienia od umowy pozwala konsumentowi na spokojne zapoznanie się z warunkami umowy, w szczególności ich przeanalizowanie pod kątem własnych potrzeb i możliwości finansowych, a tym samym podjęcie decyzji co do związania się, bądź nie, zawartą umową. Celem ww. regulacji jest więc niewątpliwie ochrona konsumenta przed pochopnym zawieraniem umów, często pod wpływem sugestii i argumentów przedsiębiorcy.

W opinii Prezesa Urzędu, w rozpatrywanej sprawie zaniechanie Przedsiębiorcy, który nie wykonuje względem konsumentów obowiązków informacyjnych wynikających z 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny może powodować, że odstąpienie konsumenta od umowy będzie utrudnione albo wręcz niemożliwe. Zaniechanie Przedsiębiorcy może zatem w istotny sposób zniekształcić zachowania rynkowego przeciętnego konsumenta nie tylko przed zawarciem umowy, ale nawet po jej zawarciu i to nie tylko co do samego istnienia prawa odstąpienia od umowy, ale także terminu i sposobu jego wykonania.

Reasumując, skoro zostało uprawdopodobnione, iż działanie przedsiębiorcy w zakresie stosowanych postanowień wzorca umownego pn.: „Umowa - Zamówienie” jest bezprawne i narusza obowiązek udzielenia konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej

⁴ Ibidem, s.26-27

informacji, zakreślony w ustawie o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, to postępowanie się tym wzorcem w obrocie konsumenckim mogłoby zostać uznane za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów określoną w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

[7] Przyjmując, iż naruszenie zbiorowych interesów konsumentów następuje wtedy, gdy działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów jako zbiorowości, tj. w sytuacji, gdy skierowane jest nie tylko do indywidualnego konsumenta lub wyodrębnionej grupy konsumentów, lecz szerszego, bliżej nieograniczonego liczbowo kręgu osób, do których dotarła i dotrzeć może oferta przedsiębiorcy, za spełnioną Prezes Urzędu uznaje i trzecią przesłankę, bowiem działalność usługowa Przedsiębiorcy umożliwia każdemu zainteresowanemu zapoznanie się ze szczegółami oferty, a w momencie podjęcia decyzji o jej skorzystaniu - z warunkami określającymi realizację umowy.

[8] W tym stanie rzeczy stwierdza się, iż wszystkie, wskazane wcześniej, przesłanki wynikające z art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zostały spełnione łącznie. Prezes Urzędu w okolicznościach sprawy za uprawdopodobnione uznaje możliwość stosowania przez Przedsiębiorcę praktyk polegających, na naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy polegające na:

1. stosowaniu postanowień wzorca umownego, które zostały wpisane do Rejestru, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,
2. niedopełnieniu we wzorcu umownym obowiązku udzielania konsumentom, zawierającym umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji w przedmiocie możliwości odstąpienia przez konsumenta od umowy, bez podania przyczyny, w terminie dziesięciu dni od daty jej zawarcia, oraz zaniechaniu wypełnienia obowiązku opracowania wzoru oświadczenia o odstąpieniu, z oznaczeniem swojego imienia i nazwiska (nazwy) oraz adresem zamieszkania (siedziby), a tym samym nie wręczanie go konsumentom wraz umową w wypadku zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa, co może stanowić naruszenie art. 2 ust. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.), a przez to wyczerpywać znamiona praktyki zdefiniowanej w art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Stąd też Prezes Urzędu uznał, że w odniesieniu do postawionych Przedsiębiorcy zarzutów wszystkie ustawowe przesłanki art. 24 ust. 1 i art. 24 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały uprawdopodobnione.

Przyjęcie zobowiązania:

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione, na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych we wniosku lub będących podstawą wszczęcia postępowania z urzędu, że przedsiębiorca stosuje praktykę, o której mowa w art. 24 ww. ustawy, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego przepisu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zapobieżenia tym naruszeniom, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, nałożyć obowiązek wykonania tych zobowiązań, a stosownie do art. 28 ust. 2 tejże ustawy może też określić termin ich wykonania.

Jak stanowi art. 28 ust. 3 ww. ustawy, w decyzji, o której mowa wyżej, Prezes Urzędu nakłada na przedsiębiorcę lub związek przedsiębiorców, obowiązek składania w wyznaczonym terminie informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań.

Jak wykazano wcześniej, w okolicznościach przedmiotowej sprawy zostało uprawdopodobnione, że Dariusz Kosakowski stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, określone w art. 24 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Jednocześnie zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zaniechania naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, poprzez:

- a) pozbawienie wzorca niedozwolonych postanowień umownych, w tym klauzul o treści:
- *Zakład zastrzega sobie prawo opóźnienia montażu - dostawy o 20 dni roboczych,*
  - *Opóźniona dostawa lub montaż w/w artykułów nie może być podstawą do rozwiązania umowy (opóźnienie nie upoważnia do żądania jakiegokolwiek odszkodowania)*
- b) zawarcie w nim postanowień, które nie będą wprowadzały w błąd konsumentów w zakresie przysługujących im - z mocy przepisów ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271 ze zm.) - uprawnień dotyczących możliwości odstąpienia od umowy, w przypadku zawierania umowy poza lokalem przedsiębiorstwa,
- c) wypełnianie obowiązku wręczenia konsumentom wraz umową wzoru odstąpienia od umowy, w wypadku zawierania jej poza siedzibą przedsiębiorstwa, który stanowić będzie integralną część wzorca.

W ocenie Prezesa Urzędu podjęte zobowiązanie w sposób wystarczający zabezpiecza i chroni interesy konsumentów.

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności orzeczono, jak w pkt I sentencji.

Ponadto Prezes Urzędu, w oparciu o przepis art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wyznaczył termin dwóch miesięcy na przekazanie informacji o wykonaniu zobowiązania, liczony od daty uprawomocnienia się decyzji.

Mając to na uwadze orzeczono, jak w pkt II sentencji.

Pouczenie: Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury UOKiK w Gdańsku.

Podpisat
Z upoważnienia Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury UOKiK w Gdańsku
Roman Jarząbek

Otrzymuje:

- 1) Dariusz Kosakowski
Ekofenpol Okna Drzwi Rolety Parapety Dariusz Kosakowski
(...)
- 2) a/a

